

عنوان مقاله:

بررسی میزان شیوع عفونت ناشی از ویروس پارائنفلوانزا در سگ های روستایی مبتلا به بیماری تنفسی در شهرستان اهواز

محل انتشار:

اولین کنگره ملی علوم آزمایشگاهی دامپزشکی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

بهمن مصلی نژاد - گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

رضا آویزه - گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

مسعود رضا صیفی آبادشاپوری - گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

بهاره آرامش - گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

هدف: ویروس پارائنفلوانزا (CPIV) به عنوان یکی از شایع ترین ارگانیسم های جدا شده از سگ های دارای نشانه های تراکتوبرونشیت عفونی (ITB) می باشد. انتشار ویروس، جهانی است. اگرچه ویروس پارائنفلوانزا ممکن است موجب عفونت خفیف بالینی شود؛ بیماری در سگ هایی که به شکل همزمان آلوده به بوردتلا برونشی سپتیکا هستند نسبت به موارد تنها، شدیدتر است. مطالعه اخیر جهت تعیین شیوع عفونت ناشی از پارائنفلوانزا در سگ های روستایی اهواز انجام شده بود. نمونه از ترشحات تنفسی به صورت تصادفی و در فاصله خرداد ماه 1387 تا مرداد ماه 1388 به دست آمدند. مواد و روش کار: این مطالعه بر روی 58 قلاده سگ روستایی مبتلا به بیماری تنفسی (دارای نشانه های عطسه، سرفه، آبریزش از بینی و چشم) صورت گرفت. حیوانات مبتلا، از نظر سن نیز به 2 گروه سنی (زیر 6 ماه و بالای 6 ماه) و بر اساس محیط نگهداری نیز به 2 گروه (باز و بسته) تقسیم بندی شدند. آزمایش ایمونوکروماتوگرافی، برای جستجوی آنتی ژن پارائنفلوانزا تیپ 2 با استفاده از کیت تجاری مربوطه در نمونه به دست آمده از ترشحات بینی، چشم و حلق انجام گرفت. نتایج با استفاده از آزمون مربع کای و فیشر مورد آنالیز قرار گرفتند. نتایج و بحث: میزان شیوع عفونت ناشی از ویروس پارائنفلوانزا در این سگ ها، 8/6% (5 تا از 58 مورد)، با استفاده از روش ایمونوکروماتوگرافی بدست آمد و این نشان می دهد که آنتی ژن آن در اکوسیستم محیط موجود است. و هر 5 مورد مبتلا دسترسی به محیط باز داشتند که از نظر آماری تفاوت معنی داری را نشان می دهد ($P < 0/05$). شیوع عفونت در سگ های کمتر از 6 ماه (8/1%؛ 3 تا از 37 مورد) در مقایسه با سگ های بالاتر از 6 ماه (9/52%؛ 2 تا از 21 مورد) کمتر بود، اما تفاوت از نظر آماری بین 2 گروه معنی دار نبود. میزان عفونت در جنس نر 6/25 درصد (2 تا از 32 مورد) و در جنس ماده 11/53 درصد (3 از 26 مورد) بود. هیچ یک از سگ های بیمار سابقه ی واکسیناسیون را در تاریخچه ی خود نداشتند. این مطالعه نشان داد که ویروس پارائنفلوانزا می تواند به عنوان یک فاکتور خطر، به ویژه برای سگ هایی که در تماس با یکدیگر هستند در محیط باز مطرح باشد. ضمناً این مطالعه، اهمیت واکسیناسیون را در پیشگیری از این بیماری نشان می دهد.

کلمات کلیدی:

ویروس پارائنفلوانزا، ایمونوکروماتوگرافی، سگ روستایی، اهواز، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/921431>

